

domov, čas vojaške službe pa za vse vojake zniža na dve leti, kakor je to tudi na Nemškem.

XII. Volilna pravica mora se v korist kmeta preurediti. Sedaj volijo za državni zbor veleposestniki 85 poslancev, mesta 118, trgovske zbornice 21 in kmetje 129, splošna kurija delavcev, kmetov in mestjanov 72 poslancev. Kmetje, katerih je več kot polovico vsega prebivalstva, volijo torej komaj malo več kot eno tretjino vseh poslancev. Ta nepravica mora nehati, in bo nehala, ako se vse predpravice odpravijo in mandati enakomerno razdelijo. Ako pride na vsakih 50 tisoč prebivalcev eden poslanec, potem bodejo imeli kmetje 300, meščani pa samo 100 poslancev. Natanko tako mora se tudi deželnozborska volilna pravica urediti. Volitev so mora izvršiti tajno in listki, in vsakdo, kdor na kakega volilec vpliva, naj se kaznuje s teško ječo. Volitev naj bode direktna, ne pa skoz volilne može.

Vidiš dragi kmetič, to je program „Štajerčev“ in vsak pošten kmet mora temu pritrditi, ki rajši skrbi za sebe in za svojo družino, kakor za gospode advokate, kateri nočejo drugega imeti kakor nove urade in šole, kjer se otroci naj niti jezikov ne učijo, da bi si ložje kruh služili. Gospodje advokati bodejo zdaj rekli, to se ne bo nikdar izpeljalo, in res — v tej točki imajo žalibog prav. Tako dolgo, dokler bo ovca mesarja, kmet pa dohtarja svojim poslancem volil, tako dolgo se tudi ena točka tega programa izpeljala ne bo. Rešitev za kmeta bo še le potem prišla, ako se bode kmet sam spoštoval in le zveste in poštene kmete svojim zastopnikom volil; može, ki ne ščuvajo, ne kažejo, ne psujejo, ampak na dostojen način koristi svojih bratov zastopajo. V to pomози Bog!

Plačano.

(Dopis iz dežele.)

„Slov. Gospodar“ in prefekt g. Anton Korošec. „Slov. Gospodar“ bil je nekaj dober list na Spod.

„Ta nas pa če „fopati“, pravijo vsi in črevljari zamejo svoje kneftre, usnjarji pa svoje usnjate predpasnike in začnejo udrihati po Fihposu.

„Kože! Kože!“ vpijejo za njim; „ja, mi ti bomo tvojo kožo ustrojili! Ven z mesta ž njim, in Fihpos mogel bežati, kolikor so ga pete dohajale. Tako bil še nikoli tepen.

„No, lepa reč!“ pravi ko pride domov, „zato se bom nad Štajercem maščeval! ubil ga bom!“

Doma pri Štajercu umrla je ob tistem času stara mati; ona bila je res huda na svojega vnuka, ali temu so je vendar žalostilo po njej, vzdignil je mrtvo in jo položil v svojo toplo posteljo, da bi videl, ali ne bo mogoče še oživela. Tam naj bi ležala čez noč, on sam pa sedel v hišni kot, kakor je to že kajkrat naredil.

Ko je tako zamišljen sedel v svojem kotu, odpeti so se vrata in v sobo je stopil Fihpos s sekiro; videl je namreč, kje ima Štajerc svojo posteljo, šel je proti zglavju in udaril po glavi staro mater, kar je mislil, da spi tam njegov sosed.

Štajerskem, poln pravice in miroljubnosti, v pouk in kratkočasje Slovencev. Nahajal se je ta list v vodstvu modrih skušenih urednikov, ktere so podpirali trezni, pravicoljubni dopisatelji. Ta list je užival kot list krščanske duhovščine med Slovenci ljubezen in zupanje in od nemške strani spoštovanje. Tempora mutantur! Odkar je prišel ta list iz rok krščanske duhovščine v oblast farizejskega klerikalizma, padel je na zadno štaplo politične omike, zgubil zadnjo trohico politične sramote, ter prišel ob vso veljavo pri pravičnem značajnem svetovju. Ni več krščanski list pouka in kratkočasje, temveč list častikraje, šuntarije, puntarije in ščuvanja ljudstva in sicer slovenskega proti nemškemu in slovenskega ljudstva med seboj. Ni toraj čuda, da stoji „Slov. Gospodar“ tolikokrat zaradi zlobnega jezika pred sodiščem. Slišali smo v našo žalost, da se je zopet moral zagovarjati „Slov. gospodar“ zaradi jezika pred porotnim sodiščem v Mariboru dne 12. t. m. In ker se je že ščuvanje celo božji jezi dosti zdelo, zadela je pravična kazen, ne kakor dosihmal nedolžnega urednika (slamnika), temveč skritega zakrivljenca glavnega urednika g. duhovna Anton Korošec-a. Obsodilo je porotno sodišče v Mariboru dne 12. t. m. v jako zanimivi obravnavi g. Korošec-a zaradi hujskanja v „Slov. Gospodarju“ na 6 tednov ječe in plačilo sodnijskih stroškov.

Častiti g. Anton Korošec!

Kar ste si Vi že zdavnej zaslužili, doletelo Vas je seveda zdaj, ker tudi božje jeze je enkrat konec. Vi se sicer smatrate pri tem političnega mučenika. Ali kaj še. Pomislite kolikor časa ste napadali iz skritega brloga z zastrupljenim strelivom kot glavni urednik „Slov. Gospodarja“ na značajne, poštene može, kateri so v politiki osiveli, se junaško borili in žrtvovali na političnem vojnem polju za gospodarstveno in narodno stvar. Na pomoč so Vam na strani stali brezznačajni, brezvestni pisatelji, žalibog tudi iz sredine

„Sedaj imaš dosti!“ pravi Fihpos, „ne boš me več vodil za nos,“ in gre domov.

„To je vendar prehudoben mož!“ si misli Štajerc; ubiti me je hotel! Vendar je bilo dobro za staro mater, da je bila že mrtva, sicer bi ji bil ta življenje vzel!“

Zgodaj je oblekel svojo staro mater, v praznično obleko, si posodil od nekega soseda konja, vpregel v voz in posadil staro mater zadej na sedež, tako da ni mogla dol pasti in jo peljal skozi gozd. Ko je solnce vzhajalo, bil je že z vozom pred veliko gostilno, kjer je postal in se šel v gostilno pokrepčat.

Krčmar imel je veliko denarja, bil je tudi dober možak, ali bil je nagel kakor bi imel sam poper in tobak v sebi.

„Dobro jutro!“ pozdravi Štajerca; zgođen si!“

„Ja,“ odgovori mu ta, „moram z mojo staro materjo v mesto; ona sedi zunaj na vozu, ne morem je prinešti v sobo. Ali bi ji morebiti ne hoteli vi nesti kupico medice? Pa govoriti morate jako glasno, ker ona ne sliši dobro.

„O ja, to pa že naredim“, pravi krčmar, natoči

duhovskega stanu, kateri zakrivljejo z geslom na jeziku: „Vse za vero, dom cesarja“, njih breznačajno, nemoralno sebično ravnanje.

Potolažite se g. Korošec, sveto pismo ja pravi: katerega Bog še ljubi, istemu pošlje nadloge. To je božji miglej v poboljšanje in spokorjenje in Vam je ta božji glas gotovo v korist. Vi ste še mladi, politično vsled lastne neizkušnje celo nezreli in Bog ve, kam bi še Vi polagoma v ti predrzni politični tiri prišli in zašli. Vi ste prefekt na semenišču v Mariboru in izročena Vam je nedolžna mladina v zgojo v pravi krščanski veri na Boga in srčni ljubezni do bližnjega. Kdor enega teh malih pohujša, bolje bi bilo, da si obesi mlinski kamen za vrat in se potopi v globočino morja.

Mi Vas obmiljujemo, ter prosimo za poboljšanje hudobnega sveta. Napredni krščanski Slovenci.

Zavratni napad na prezidenta Zjedinjenih držav v Ameriki Mac Kinleya in njegova smrt.

7. septembra se je zgodilo v mestu Buffalo v Severni Ameriki grozno hudodelstvo. Anarhist Czolgosz po imenu, vstrelil je vpričo mnogobrojnega ljudstva dvakrat z revolverjem na prezidenta in ga ranil smrtno. Po ameriški navadi podajal je predsednik okrog stoječim osebam roko. Napadalec Czolgosz se mu je približal, mu segel v roko, ob enem pa že tudi dvakrat vstrelil nanj. Revolver je imel zavrt, v robec, da se ga tako ni moglo zapaziti.

Ena krogla je odletela na prsni kosti, druga pa je prodrla predsedniku želodec na dveh mestih. Predsednika so takoj operirali in mu zašili želodec ter odstranili kroglo. Ležal je predsednik en teden v smrtnih bolečinah, 14 t. m. en četrt na tri zjutraj pa je zdihnil svojo blago dušo. Napadalec je nemško-poljskega rodu, neoženjen in star 28 let.

velik kozarec medice in gre ven k mrtvi stari materi, ki je sedela po konci na vozu.

„Tukaj je glaž medice od vašega sina“, pravi postrežljivi krčmar, ali mrtva žena ni odgovorila nobene besedice, ampak le tiho sedela dalje.

„Ali ne slišite?“ zakričal je krčmar glasno, kolikor je mogel. „Tukaj imate glaž medice od vašega sina!“

Še enkrat je takisto zakričal in potem še enkrat; ker se pa žena ni nič zato zmenila in še ni niti z jedno ramo zmignila, postal je jezen ter ji tresčil glaž v obraz, tako da ji je medica z nosa kopala in žena je padla, ker ni bila privezana, vznak z voza doli.

„Čakaj ti falot!“ zavpije Štajerc in skoči kar skozi okno ven ter zagrabi krčmarja za prsi rekoč: „Ti si mojo staro mater ubil; le poglej kako veliko luknjo ima na čelu!“

„Oh, to je nesreča!“ zaječal je krčmar in svoje roke proseč povzdignil; „to se je zgodilo vse vsled moje jeznoritosti! Ljubi Štajerc, jaz ti dam poln

William Mac Kinley je bil rojen l. 1844 v Ni (Ohijo), študiral je pravo, bil v meščanski vojni armadi, kjer je postal major. Leta 1867. nastanil v Cantonu (Ohijo) kot odvetnik. Leta 1876. je bil izvoljen kot republikan v parlament Zjedinjenih držav, kjer je igral veliko vlogo. L. 1891. in 1895. je bil guverner v Ohiju, l. 1896. pa je bil po hujšem boju z Bryanom izvoljen prvič predsednikom Zjedinjenih držav in leta 1900 drugič. Mac Kinley ima v zasluge za razvoj trgovine Zjedinjenih držav in ugled je zelo narasel pod njegovim predsedstvom. Zjedinjene države imajo važno besedo v svetovni politiki, v Ameriki pa so odločilne. Mac Kinley je bil človek, a brez otrok. On je že tretji predsednik Zjedinjenih držav, ki je bil umorjen, v vrsti anarhističnih atentatov, ki so se izvršili tekom zadnjega desetletja, pa je menda peti. Mac Kinley je bil velik patron mož železne volje, neumorne delavnosti, strokovnjak v narodnem gospodarstvu in velik nasprotnik Evrope. Mac Kinley je dvignil ugled Zjedinjenih držav še višje, raztegnil je njih vodstvo na Kubo in na Filipine, dal ameriški trgovini najširši delokrog. Zjedinjene države so stale pod vodstvom Maca Kinleya v vrsti vevlastij. Zato pa žalujejo Američani za pravico za umrlim svojim predsednikom, ki je bil za rast, čast in moč Zjedinjenih držav vse svoje življenje s sijajnimi uspehi.

Vojna v Južni Afriki.

Pred par dnevi so vsi burski generali poslali ročilo Angležem da se ne udajo, vendar prosijo za 10. sept. so se obrnili zastopniki Transvaala in Orange do stalnega razsodišča v Haagu, da naj posreduje mir. To se zgodi, ako bo s tem zadovoljna tudi Anglija. „Liga človeških pravic“ v Belgiji se je obznanila do vseh onih vlad, ki so se bile udeležile mirovne konference v Haagu ter so dotične sklepe podpisale.

pehar denarja in bom tvojo staro mater lepo popotil, pati dal kakor bi bila moja, samo če boš tiho. drugače mi odsekajo glavo in to bi bilo vendar preveč.

Štajerc dobil je poln pehar denarja, krčmar pa je dal mrtvo ženo lepo na svoje stroške pokopati.

Ko je pa sedaj Štajerc s vsem tem denarjem prišel domov, poslal je zopet svojega prijatelja k sosedu Fihposu prosit naposodo po mero za denar, katerega je hotel zmeriti.

„Kaj je to? začudi se Fihpos. „Ali ga nisi enokrat ubil?“ Ker tega ni mogel zapopasti, šel je z mero kar sam k Štajercu.

„Kje si dobil tako veliko denarja?“ vprašal je in še bolj zazijal, ko je zagledal na tleh cel poln denarjev.

„Ti si ubil mojo staro mater, ne pa me, odreže se Štajerc. „Mater sem pa prodal in dobiš poln pehar denarja za njo!“

„Sakrabort, to si pa dobro prodal!“ reče Fihpos ves zadovoljen ter steče brzo domov, vzame sekalo in ubije svoje staro mater, jo zgrabi in vrže na